

Kantoren Stichthage
Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

Postbus 11756
2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

Pels Rijcken
& Droogleever
Fortuijn *advocaten*
en notarissen

Provincie Limburg
De heer mr. M.P.T. Rongen
Afdeling Bestuursstaf & Externe Betrekkingen
Postbus 5700
6202 MA MAASTRICHT

onze ref. AVR/VL/10023859

uw ref. -

inzake Advies financiële aansprakelijkheid bij
wijziging ontgrondingenbeleid kalksteen

A.B. van Rijn

advocaat

t (070) 515 32 60

f (070) 515 30 29

ab.vanrijn@pelsrijcken.nl

5 juni 2008

Geachte heer Rongen,

Mede naar aanleiding van de 'second-opinion' die prof. mr. drs. B.P.M. van Ravels heeft uitgebracht inzake Provincie Limburg/ENCI van 3 juni 2008 (kenmerk 216282.19670), heeft u mij verzocht om een nadere toelichting op mijn advies van 27 mei 2008 in deze zaak. Graag maak ik van deze gelegenheid met name gebruik om mijn advies d.d. 27 mei 2008 te positioneren in relatie tot de door mijn kantoor genoten mr. A.A. Spoel en mr. M. Rus-van der Velde op respectievelijk 12 mei 2003 en 16 november 2007 uitgebrachte adviezen.

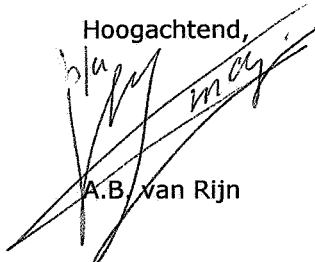
In eerder genoemde adviezen van 12 mei 2003 en 16 november 2007, wordt uitgaande van het *huidige beleid* geconcludeerd dat in het geval ENCI een vergunning voor de winning van kalksteen tot 2020 aanvraagt, een weigering daarvan, dan wel een beperking van de vergunning tot 2015, proces- en financiële risico's met zich brengt, *zolang niet expliciet in een beleidsstuk is uitgesproken dat winning van kalksteen na 2015 niet meer wenselijk is* (p. 11 van het advies van 16 november 2007 en p. 10 van het advies van 12 mei 2003). Daarmee wordt de mogelijkheid opengelaten dat een beperking van de vergunning tot 2015 wél mogelijk is, als de

provincie het niet toestaan van kalksteenwinning na 2015 in beleid zou neerleggen. Met de motie van 18 april 2008 hebben Provinciale Staten opgeroepen tot een daarop gerichte beleidswijziging. Resulteert dit in een beleidsstuk waarin wordt uitgesproken dat kalksteenwinning na 2015 niet meer wordt toegestaan, dan vervalt daarmee de grond onder de processuele en financiële risico's waarop wij in onze eerdere adviezen hebben gewezen. In dat geval kan immers – anders dan tot op heden – de beperking van de vergunning tot 2015 worden gebaseerd op beleid dat hierover geen misverstand laat bestaan.

Voorts merk ik in aanvulling op mijn advies van 27 mei 2008 op dat uit het rapport van ECORYS van 23 mei 2008 blijkt dat voortzetting van de cementproductie ook met de aanvoer van klinker van elders volgens de moedermaatschappij van ENCI rendabel kan zijn. Hieruit volgt dat het niet toestaan van kalksteenwinning na 2015 niet vanzelfsprekend ook tot gevolg heeft dat het maalbedrijf van ENCI moet worden gesloten. Datzelfde geldt voor de oven, indien ook de aanvoer van kalksteen van elders niet tot onvoldoende onrendabele exploitatie daarvan leidt. Zolang het bestemmingsplan van de gemeente Maastricht zware industrie op de locatie van ENCI toelaat, is (de vestiging van andere, nieuwe) zware industrie op deze locatie bovendien niet uitgesloten.

Ten slotte hecht ik eraan te benadrukken dat mijn advies van 27 mei 2008 is beperkt tot een analyse van de aansprakelijkheidsrisico's die de provincie Limburg loopt in het geval in het provinciale beleid ten aanzien van de kalksteenwinning voor de cementindustrie wordt neergelegd dat kalksteenwinning vanaf 1 januari 2015 niet meer wordt toegestaan. In de afwegingen die de provincie bij de vaststelling van het nieuwe beleid dient te maken, kunnen en moeten echter meer belangen betrokken worden.

Vanzelfsprekend vindt u mij tot een nadere toelichting graag bereid.

Hoogachtend,

A.B. van Rijn